

แนวปฏิบัติ

OECD

แนวปฏิบัติ

OECD

Labour
Education
Center

ศูนย์การศึกษาแรงงาน

แนวปฏิบัติ OECD

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ

ISBN 978-974-7810-57-8

พิมพ์ครั้งแรก

ตุลาคม 2553

ผู้เรียบเรียง

วรศุขย์ ตูลารักษ์

พิมพ์โดย

ศูนย์การศึกษาแรงงาน (Labour Education Center)

lec-thailand@windowslive.com

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ศูนย์การศึกษาแรงงาน . แนวปฏิบัติ OECD – สระบุรี : ศูนย์การศึกษา

แรงงาน, 2553. 116 หน้า

1.แรงงาน -- แรงงานสัมพันธ์

ISBN 978-974-7810-57-8

สารบัญ

บทนำ	หน้า 8
บทนำว่าด้วยแนวปฏิบัติของ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ	หน้า 11
ความเป็นมาของแนวปฏิบัติของ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ	หน้า 11
เนื้อหาหลักของแนวปฏิบัติ	หน้า 13
เราจะใช้ประโยชน์จากแนวปฏิบัตินี้ได้อย่างไร	หน้า 17
แนวปฏิบัติ OECD สำหรับบรรษัทข้ามชาติ	หน้า 22
อารัมภบท	หน้า 22
บทที่ 1 แนวความคิดและหลักการพื้นฐาน	หน้า 34
บทที่ 2 นโยบายทั่วไป	หน้า 40
บทที่ 3 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	หน้า 44
บทที่ 4 การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์	หน้า 50
บทที่ 5 สิ่งแวดล้อม	หน้า 56
บทที่ 6 การต่อต้านการให้สินบน	หน้า 63
บทที่ 7 สิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค	หน้า 66
บทที่ 8 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	หน้า 69
บทที่ 9 การแข่งขัน	หน้า 72
บทที่ 10 การเสียภาษี	หน้า 74
บรรณานุกรม	หน้า 76

LO-TCO
BISTÄNDSNÄMND

การจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ได้รับการสนับสนุน
จาก FNV และ LO-TCO ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
โครงการของ ICEM ว่าด้วยบริษัทข้ามชาติ
และการเจรจาปรึกษาหารือในภูมิภาคเอเชีย

ICEM คือสหพันธ์แรงงานสากลของคนงานใน
กิจการเคมี พลังงาน เหมืองแร่ และคนงานที่
เกี่ยวข้อง ICEM จัดตั้งคนงานทั่วโลกที่ทำงานใน
กิจการการผลิตด้านพลังงาน เหมืองแร่ เคมี
ชีวภาพ เยื่อกระดาษและกระดาษ ยาง อัญมณี
แก้วและกระจก เซรามิค ซีเมนต์ และอื่นๆ ICEM
มีสมาชิก 20 ล้านคนในสหภาพอุตสาหกรรมและ
สหพันธ์แรงงาน 467 แห่ง ใน 132 ประเทศ

สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศ
สวิตเซอร์แลนด์

FNV คือสภาแรงงานในประเทศเนเธอร์แลนด์ มีสมาชิก 1.4 ล้านคน LO-TCO เป็นคณะกรรมการความร่วมมือระดับสากลซึ่งทำงานเพื่อสหภาพแรงงานและองค์กรตัวแทนคนงานในประเทศสวีเดน LO คือสภาแรงงานที่เป็นตัวแทนของ “คนงานพื้นฐาน” มีสมาชิก 1.8 ล้านคน และ TCO เป็นตัวแทนลูกจ้างในสาขาอาชีพต่างๆ มีสมาชิก 1.3 ล้านคน ทั้ง FNV และ LO-TCO ให้การสนับสนุนงบประมาณแก่โครงการของ ICEM ว่าด้วยบริษัทข้ามชาติและการเจรจาปรึกษาหารือในภูมิภาคเอเชีย

บทนำ

แนวปฏิบัติขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) สำหรับบริษัทข้ามชาติ ทำให้เราเกิดแนวความคิดในประเด็นหลักดังต่อไปนี้

- หัวข้อและวาระสำหรับการเจรจาและปรึกษาหารือ (social dialogue) ระหว่างสหภาพแรงงานกับฝ่ายบริหาร
- เนื้อหาและนโยบายสำหรับความรับผิดชอบต่อทางสังคมของบริษัท (CSR)
- เงื่อนไขที่จำเป็นเบื้องต้นในการแรงงานสัมพันธ์ที่ร่วมมือกันอย่างสันติสุขในสถานที่ทำงาน

OECD คืออะไร?

OECD คือองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development) ก่อตั้งขึ้นในปี 1948 หลังสงครามโลกครั้งที่สอง OECD เป็นองค์การรัฐบาลของประเทศ “ร่ำรวย” ที่นำโดยสหรัฐอเมริกาและยุโรป OECD กล่าวว่าตนเองเป็นองค์กรระหว่างประเทศของประเทศพัฒนาแล้วซึ่งยอมรับหลักการพื้นฐานของระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทนและระบบเศรษฐกิจตลาดเสรี

OECD มีสมาชิก 31 ประเทศ เช่น ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา ชิลี สาธารณรัฐเช็ก เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีซ ฮังการี

ไอซ์แลนด์ ไอร์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น เกาหลี
ลักเซมเบิร์ก เม็กซิโก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์
นอร์เวย์ โปแลนด์ โปรตุเกส สาธารณรัฐสโลวาเกีย
สเปน สวีเดน สวิตเซอร์แลนด์ ตุรกี อังกฤษ และ
สหรัฐอเมริกา

บทนำว่าด้วยแนวปฏิบัติของ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ

1. ความเป็นมาของแนวปฏิบัติของ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ

แนวปฏิบัติของ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาตินี้เป็นส่วนทำยบทของคำประกาศของ OECD ว่าด้วยการลงทุนระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติ แนวปฏิบัตินี้เป็นข้อเสนอแนะที่ประกอบด้วยหลักการขั้นพื้นฐานต่างๆ ที่ถือปฏิบัติโดยสมัครใจ รวมทั้งมาตรฐานความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจของบริษัทข้ามชาติซึ่งดำเนินการอยู่หรือมาจากประเทศที่ยึดถือคำประกาศดังกล่าว แนวปฏิบัตินี้ถือว่าไม่มีข้อผูกพันทางกฎหมาย การกำเนิดขึ้นมาของคำประกาศและแนวปฏิบัตินี้ออกโดย OECD ในปี 1976 และได้ถูกทบทวนครั้ง

สำคัญในปี 2000 จำนวนประเทศที่สัญญาว่าจะ
ยึดถือแนวปฏิบัตินี้มีอยู่ 38 ประเทศโดย 31
ประเทศเป็นสมาชิกของ OECD และอีก 7
ประเทศไม่ใช่สมาชิก OECD ซึ่งประกอบด้วย
อาร์เจนตินา บราซิล อียิปต์ อิสราเอล ลัตเวีย
โรมาเนีย และสโลเวเนีย

คำอธิบายข้างต้นหมายความว่า แนวปฏิบัตินี้จะ
ใช้กับบริษัทข้ามชาติที่มาจาก 38 ประเทศ ในแนว
ปฏิบัติของ OECD นั้น บริษัทข้ามชาติหมายถึง
บริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศจำนวนมากกว่า 1
ประเทศ และยังหมายถึงบริษัทที่อาจร่วม
ดำเนินการในรูปแบบต่างๆ โดยความเป็นเจ้าของ
บริษัทอาจเป็นได้ทั้งเอกชน รัฐบาล หรือผสมกัน
แนวปฏิบัตินี้ได้รับการเสนอแนะให้นำมาใช้กับ

โรงงานต่างๆ ที่อยู่ภายใต้บริษัทข้ามชาติ (บริษัทแม่ และบริษัทในประเทศ)

2. เนื้อหาหลักของแนวปฏิบัติฯ

แนวปฏิบัตินี้ประกอบด้วยเนื้อหา 10 บทดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดและหลักการพื้นฐาน
2. นโยบายทั่วไป
3. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
4. การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์
5. สิ่งแวดล้อม
6. การต่อต้านสินบน (ปลอดจากการคอร์รัปชัน)
7. สิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค
8. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

9. การแข่งขัน (ปราศจากการผูกขาด)

10. การจ่ายภาษี

ในจำนวนทั้ง 10 บทของแนวปฏิบัตินี้ บทที่ 3 และ บทที่ 4 เป็นบทที่สำคัญที่สุดสำหรับการดำเนินกิจกรรมของสหภาพแรงงาน บทที่ 3 เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐานในการเจรจาต่อรองร่วม และการมีส่วนร่วมของคณงานในการบริหารจัดการ การเปิดเผยข้อมูลหรือการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันเป็นหนทางอันเป็นรากฐานมากที่สุดเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจกันและความสัมพันธ์ที่มั่นคงระหว่างสหภาพแรงงานกับฝ่ายบริหาร โดยตัวบริษัทเองก็ได้เน้นย้ำถึงการเจรจาปรึกษาหารือกันระหว่างฝ่ายบริหารกับสหภาพแรงงาน ที่สำคัญ การเจรจาปรึกษาหารือต้องมีหัวข้อที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ในบทที่ 3 ของแนวปฏิบัตินี้ให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลและเสนอให้เห็นว่า หัวข้อและวาระการพูดคุยในเรื่องใดต้องได้รับการพูดคุยถกเถียงระหว่างฝ่ายบริหารกับสหภาพแรงงาน

นอกจากนี้ การแบ่งปันข้อมูลข่าวสารร่วมกันเป็นเรื่องที่เป็นพื้นฐานที่สุดและสำคัญที่สุดที่สหภาพแรงงานต้องการเพื่อเตรียมตัวในการเจรจาต่อรองร่วมและเพื่อการดำเนินกิจกรรมของสหภาพแรงงาน พวกเขาต่างรู้กันดีถึงคำกล่าวที่ว่า “ความรู้คืออำนาจ” ในสังคมสมัยใหม่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของบริษัทคือพลังสำหรับสหภาพแรงงานและเป็นจุดเริ่มต้นของการเจรจาต่อรองที่สร้างสรรค์ สหภาพแรงงานต้องเรียกร้องอย่างคงเส้นคงวาและต่อเนื่องให้ฝ่ายบริหารเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญๆ เกี่ยวกับข้อมูลทาง

การเงินของบริษัทและนโยบายในการลงทุน การมีส่วนร่วมของคณงานในการบริหารจัดการเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของการเคลื่อนไหวของสหภาพแรงงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเป็นก้าวแรกที่จะทำให้การมีส่วนร่วมของคณงานในการบริหารจัดการเกิดขึ้นได้จริง

ในบทที่ 4 ของแนวปฏิบัติ¹นี้อธิบายถึงแรงงานสัมพันธ์ที่ดีและสิทธิแรงงานขั้นพื้นฐานที่ต้องได้รับการรับประกันจากบริษัท บริษัทต้องเคารพสิทธิในการเป็นตัวแทนของคณงานโดยสหภาพแรงงาน รวมทั้งผู้ที่เป็นตัวแทนของพวกเขา บริษัทต้องเคารพการเข้าร่วมในเจรจาอย่างสร้างสรรค์กับนายจ้างหรือกับสมาคมนายจ้างในเรื่องของการจ้างงานและสภาพการจ้าง เรื่องการขจัดการใช้แรงงานเด็ก เรื่องการขจัดการใช้แรงงานบังคับทุก

รูปแบบ เรื่องการไม่เลือกปฏิบัติต่อคนงานในการ
จ้างงานและในการประกอบอาชีพ และเรื่องของการ
ส่งเสริมโอกาสในการจ้างงานที่เท่าเทียมกัน
มากยิ่งขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น ในบทที่ 4 ของแนวปฏิบัติ
นี้แสดงให้เห็นถึงรายละเอียดของแนวทางใน
การปฏิบัติเพื่อสถาปนาแรงงานสัมพันธ์ที่ร่วมมือ
กันและมีสันติสุขในสถานที่ทำงาน

3. เราจะใช้ประโยชน์จากแนวปฏิบัตินี้ได้ อย่างไร

เมื่อบริษัทละเมิดแนวปฏิบัตินี้ สหภาพแรงงาน
หรือบุคคล/องค์กรสามารถหยิบยกกรณีที่เกิดขึ้น
ไปยังศูนย์ติดต่อประสานงานระดับชาติ (National
Contact Points-NCPs) โดยสหภาพแรงงานหรือ
บุคคล/องค์กรสามารถร่วมมือกับสหภาพแรงงาน
ในประเทศหรือสหภาพแรงงานระหว่างประเทศ

ส่วนรัฐบาลที่เป็นสมาชิกหรือที่มีส่วนร่วมหรือ
ยึดถือแนวปฏิบัตินี้จะต้องตั้ง ศูนย์ติดต่อ
ประสานงานระดับชาติภายใต้โครงสร้างของ
รัฐบาลประเทศนั้นๆ ขึ้น ศูนย์ติดต่อประสานงาน
ระดับชาติหรือที่เรียกย่อๆ ว่า NCP จะตั้งขึ้น
ภายใต้กระทรวงหรือหน่วยงานซึ่งทำงานเกี่ยวข้อง
ในด้านแรงงาน ด้านการค้า และด้านการลงทุน
ระหว่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ศูนย์ติดต่อ
ประสานงานระดับชาติของเกาหลีตั้งอยู่ในการ
กระทรวงการค้า อุตสาหกรรม และพลังงาน ศูนย์ฯ
ของฮ่องกงตั้งอยู่ในกระทรวงแรงงาน ศูนย์ฯ
ของญี่ปุ่นอยู่ในกระทรวงต่างประเทศ ศูนย์ฯ ของ
เนเธอร์แลนด์ตั้งอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจ ศูนย์ฯ
ของสวีเดนตั้งอยู่ในกระทรวงการต่างประเทศ
ศูนย์ฯ ของอังกฤษตั้งอยู่ในหน่วยงานการค้าและ

อุตสาหกรรม และศูนย์ฯ ของสหรัฐอเมริกาอยู่ใน
กระทรวงต่างประเทศ

ในกรณีที่เกิดปัญหาการละเมิดแนวปฏิบัติฯ
สหภาพแรงงานสามารถดำเนินการโดยใช้แนวทาง
ดังนี้ (1) รวบรวมหลักฐานที่ชัดเจนของปัญหาที่
เกิดขึ้น (2) เขียนรายงานกรณีที่เกิดขึ้นอย่างเป็น
รูปธรรมให้ชัดเจน (3) ติดต่อกับสหภาพแรงงาน
อุตสาหกรรม หรือสหพันธ์แรงงาน/สภาแรงงานใน
ประเทศของคุณ (4) ขอให้สหภาพแรงงาน
อุตสาหกรรมหรือสหพันธ์แรงงาน/สภาแรงงาน
ติดต่อกับสหภาพแรงงานในระดับสากล เช่น
ICEM (5) ขอให้สหภาพแรงงานในระดับสากล
ช่วยเตรียมการสนับสนุนข้อมูลและวรรณคดี
สมานฉันท์ร่วมกันกับคนงานในประเทศต่างๆ
จากนั้น สหภาพแรงงานที่เกี่ยวข้อง สหพันธ์

แรงงาน/สภาแรงงาน และสหภาพแรงงานระดับ
สากลจะหยิบยกกรณีปัญหาไปยังศูนย์ติดต่อ
ประสานงานระดับชาติหรือ NCP ที่เกี่ยวข้อง และ
ไปยังสำนักงานใหญ่ของ OECD พร้อมๆ กัน

จากขั้นตอนข้างต้น สิ่งสำคัญที่สุดคือความร่วมมือ
และการประสานงานกันระหว่างสหภาพแรงงาน/
บุคคลต่างๆ รวมทั้งสหพันธ์แรงงาน/สภาแรงงาน
หรือองค์กรแรงงานระดับชาติและในระดับสากล
ซึ่งจะทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้จริง แม้ว่ามัน
อาจจะใช้เวลานานในการแก้ปัญหตามขั้นตอน
ของโครงสร้างภายใน OECD อย่างไรก็ตาม ใน
กระบวนการเสนอเรื่องร้องเรียนไปยัง OECD
สหภาพแรงงานก็มีโอกาสในการกดดันบริษัท
กระตุ้นให้คนงานตระหนักถึงปัญหา นำเสนอกรณี
ปัญหาต่อสาธารณะ ตลอดจนพัฒนา

ความสัมพันธ์กับสภาพแรงงาน/สหพันธ์แรงงานทั้งในระดับชาติและระดับสากลให้เข้มแข็ง ท้ายที่สุดเป็นสิ่งสำคัญที่สหภาพแรงงานสามารถจะใช้ประโยชน์จากแนวปฏิบัติ OECD ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการจัดตั้งและในการจัดการศึกษาให้แก่คนงาน

หมายเหตุ บทนำนี้เขียนโดยโครงการ ICEM ว่าด้วยบริษัทข้ามชาติและการเจรจาปรึกษาหารือในภูมิภาคเอเชีย (ICEM Asia MNCs and Social Dialogue project)

แนวปฏิบัติ OECD สำหรับบริษัทข้ามชาติ

อาร์มภบท

1. แนวปฏิบัติฯ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับรัฐบาลใช้กับบริษัทข้ามชาติเพื่อเป็นกลไกใช้แก้ไขปัญหาโดยเนื้อหาเป็นหลักการและมาตรฐานที่บริษัทข้ามชาติยึดถือด้วยความสมัครใจเพื่อให้บริษัทดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบและสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางปฏิบัติฯ ประสงค์ที่จะให้เกิดความมั่นใจว่า การดำเนินธุรกิจบริษัทข้ามชาติสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล สร้างเสริมความไว้วางใจระหว่างบริษัทข้ามชาติกับสังคม

ช่วยปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนจากต่างประเทศ และเอื้อให้บริษัทข้ามชาติช่วยให้

เกิดการพัฒนายั่งยืน ทั้งนี้ แนวปฏิบัติฯ เป็นส่วนหนึ่งปฏิญญาขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาว่าด้วยการลงทุนระหว่างประเทศและกิจการของบรรษัทข้ามชาติ (OECD Declaration on International Investment and Multinational Enterprises) เนื้อหาสำคัญส่วนอื่น ๆ ในปฏิญญานี้เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติของรัฐบาลต่อบรรษัทข้ามชาติและ ข้อกำหนดเกี่ยวกับกิจการของบรรษัทข้ามชาติ ตลอดจนแรงจูงใจต่อการลงทุนจากต่างประเทศ

2. ธุรกิจระหว่างประเทศมีประสบการณ์ในการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางธุรกิจอย่างมาก แนวปฏิบัติฯ จึงถูกสร้างขึ้นและปรับปรุงเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จากการเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมที่ใช้ฐานความรู้เข้มข้นและ

อุตสาหกรรมภาคบริการ กิจการในสาขาบริการ และเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสูงในตลาดระหว่างประเทศ กิจการขนาดใหญ่ยังคงครองส่วนแบ่งด้านการลงทุนระหว่างประเทศในสัดส่วนสูง อีกทั้งยังมีแนวโน้มการควบรวมกิจการขนาดใหญ่ระหว่างประเทศอีกด้วย ในขณะที่เดียวกัน การลงทุนจากต่างประเทศโดยกิจการขนาดเล็กและขนาดกลางก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นและกำลังมีบทบาทสำคัญ บรรษัทข้ามชาติซึ่งไม่แตกต่างกับบริษัทในประเทศของตนก็ต้องปรับตัวในการดำเนินธุรกิจให้หลากหลายยิ่งขึ้นและปรับรูปแบบขององค์กร โดยสร้างเครือข่ายการผลิตและสร้างความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับโรงงานหรือบริษัทที่ผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วนป้อนให้และ/หรือบริษัทเป้าหมาย อันมีผลให้เขตแดนประเทศของบริษัทธุรกิจเลือนลางลงไป

3. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของบรรษัทข้ามชาติที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วยังปรากฏให้เห็นได้ในประเทศกำลังพัฒนาที่มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่ขึ้น ในประเทศกำลังพัฒนา บรรษัทข้ามชาติดำเนินธุรกิจที่ในลักษณะที่แตกตัวหลากหลายออกไป มีความซับซ้อนกว่าการผลิตขั้นต้นหรือการผลิตขั้นพื้นฐาน มีการแยกส่วนอุตสาหกรรมออกส่วนๆ นับตั้งแต่ การผลิต การประกอบชิ้นส่วน การพัฒนาตลาดภายในประเทศและการบริการ

4. การดำเนินการของบรรษัทข้ามชาติ ผ่านช่องทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ได้ทำให้ความสัมพันธ์ของระบบเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ แน่นแฟ้นและเข้มแข็งขึ้นทั้งกับประเทศสมาชิก OECD ด้วยกันและกับประเทศอื่นๆ การดำเนินการเหล่านี้จะสร้างประโยชน์ให้แก่

ประเทศแม่และประเทศเจ้าบ้านที่ซึ่งบรรษัทข้ามชาติเข้าไปดำเนินธุรกิจ ก็ต่อเมื่อผู้บริโภครสามารถซื้อสินค้าและบริการที่มีราคาถูกลงจากการแข่งขันที่สูงขึ้น และหุ้นส่วนหรือเจ้าของทุนได้รับผลตอบแทนที่ยุติธรรม เมื่อการดำเนินการของบรรษัทข้ามชาติก่อให้เกิดประสิทธิภาพในด้านต่างๆ นับตั้งแต่ การใช้ทุน เทคโนโลยี ทรัพยากร และทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรธรรมชาติ เมื่อบรรษัทข้ามชาติเอื้อให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างภูมิภาคต่างๆ ของโลก และมีการพัฒนาเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับสภาพและเงื่อนไขของแต่ละประเทศ และมีการฝึกอบรมอย่างที่เป็นทางการหรือการเรียนรู้งานที่ทำซึ่งส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศเจ้าบ้าน

5. การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ขอบเขตและอัตราความเร็วของการเปลี่ยนแปลงนี้ สร้างความท้าทายให้แก่บรรษัทข้ามชาติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย บรรษัทข้ามชาติมีโอกาสนานโยบายที่ดีที่สุดมาปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งคำนึงถึงความสอดคล้องกันทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ความสามารถของบรรษัทข้ามชาติในการส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนจะเกิดขึ้นได้ในเงื่อนไขที่การค้าและการลงทุนอยู่ในตลาดที่เปิดกว้าง มีการแข่งขันเสรี และมีกฎระเบียบที่เหมาะสม

6. บรรษัทข้ามชาติหลายแห่งได้แสดงให้เห็นแล้วว่า การเคารพมาตรฐานการดำเนินธุรกิจในระดับที่สูงสามารถช่วยให้ธุรกิจเติบโต แต่ในปัจจุบัน จากการแข่งขันทางธุรกิจที่เข้มข้นขึ้นรวมทั้งบรรษัท

ข้ามชาติเผชิญกับการกำหนดเงื่อนไขต่างๆ ทั้งทางกฎหมาย กฎระเบียบและเงื่อนไขทางสังคม ภายใต้เงื่อนไขเหล่านี้ บริษัทข้ามชาติบางแห่งอาจปฏิเสธ ละเลย ไม่ยอมรับ หรือไม่ยอมรับปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักการพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสม เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันแก่บริษัทตน การปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวนี้ของบริษัทข้ามชาติจำนวนไม่กี่แห่งอาจจะทำให้เกิดคำถามต่อชื่อเสียงของบริษัทข้ามชาติจำนวนมากและสร้างความกังวลต่อสาธารณชน

7. เมื่อสาธารณชนเกิดความกังวล บริษัทข้ามชาติบางแห่งจึงจัดทำโครงการต่างๆ ขึ้นมา เช่น แนวปฏิบัติสำหรับใช้ภายในบริษัทและบริษัทในเครือ ระบบบริหารจัดการภายในให้สอดคล้องกับ

การเป็นบรรษัทที่ดีในประเทศนั้นๆ การปฏิบัติที่ดี การดำเนินธุรกิจที่ดีและการปฏิบัติที่ดีต่อลูกค้า บางบรรษัทใช้บริการจากบริษัทที่ปรึกษาทางธุรกิจ หรือบริษัทผู้ให้บริการด้านการตรวจสอบหรือการรับรองมาตรฐานต่างๆ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้บริษัทในภาคบริการสะสมความเชี่ยวชาญ และส่งเสริมให้เกิดการปรึกษาหารือร่วมกันในเรื่องที่ว่า การดำเนินธุรกิจที่ดีคืออะไร นอกจากนี้ แนวทางปฏิบัติฯ ยังสร้างความเข้าใจร่วมกันถึงความคาดหวังต่อรัฐบาลในการดำเนินนโยบายด้านธุรกิจกับบรรษัทข้ามชาติ และยังสามารถหลักอ้างอิงสำหรับให้บรรษัทข้ามชาตินำมาใช้อีกด้วย ดังนั้น แนวทางปฏิบัติฯ จึงเป็นทั้งส่วนเสริมและเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความพยายามของธุรกิจเอกชนในการนิยามถึงธุรกิจที่ดีต้องมีความรับผิดชอบและการนำมาปฏิบัติ

8. รัฐบาลของหลายประเทศกำลังประสานความร่วมมือระหว่างกันและประสานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญในส่วนอื่นๆ ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับกรอบกฎหมายและนโยบายระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินธุรกิจของบรรษัทข้ามชาติ หลังยุคหลังสงครามโลก มีกรอบทางกฎหมายระหว่างประเทศเกิดขึ้น นับตั้งแต่ ปฏิญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศว่าด้วยหลักการพื้นฐานและสิทธิของแรงงาน (ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work) ปฏิญญาแห่งนครริโอเดอจาเนโรว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา และ วาระแห่งคริสต์ศตวรรษที่ 21 (The Rio Declaration on Environment and Development and Agenda 21) และปฏิญญาแห่งนครโคเปนฮาเกนเพื่อการ

พัฒนาทางสังคม (The Copenhagen Declaration for Social Development)

9. องค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา มีส่วนในการกำหนดกรอบนโยบายระหว่างประเทศ รวมทั้งให้การรับรองอนุสัญญาต่างๆ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการรับสินบนของเจ้าหน้าที่หน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตระหว่างประเทศ (The Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions) หลักการของ OECD ว่าด้วยการบริหารงานของบริษัท (The OECD Principles of Corporate Governance) แนวปฏิบัติของ OECD เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (The OECD Guidelines on Consumer

Protection in the Context of Electronic Commerce) และกำลังดำเนินการในเรื่องแนวทางของ OECD ว่าด้วยการตั้งราคาโอน (กำไรหรือขาดทุนไปให้แก่บริษัทอื่นๆ ในเครือเดียวกันหรือไปยังประเทศอื่น) และการบริหารภาษีของบริษัทข้ามชาติ (The OECD Guidelines on Transfer Pricing for Multinational Enterprises and Tax Administrations)

10. ความมุ่งหมายร่วมกันของรัฐบาลประเทศต่างๆที่ยึดถือแนวปฏิบัตินี้ก็คือนความร่วมมือกันสนับสนุนให้บริษัทข้ามชาติช่วยสร้างความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและสังคม รวมทั้งลดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจที่อาจจะเกิดขึ้น ในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ รัฐบาลประเทศต่างๆ จะต้องเป็นเข้า

มาร่วมเป็นหุ้นส่วนกับฝ่ายธุรกิจ กับสหภาพ
แรงงาน และกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่ทำงานใน
เป้าหมายเดียวกัน รัฐบาลสามารถช่วยในเรื่อง
เหล่านี้ได้ด้วยการกำหนดกรอบนโยบาย
ภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพ เช่น นโยบาย
เศรษฐกิจมหภาคที่มีเสถียรภาพ การไม่เลือก
ปฏิบัติต่อบรรษัทต่างๆ ระเบียบที่เหมาะสมและ
การกำกับดูแลที่รอบคอบ ระบบศาลยุติธรรมและ
การบังคับใช้กฎหมายที่เป็นกลาง การบริหาร
ราชการที่มีประสิทธิภาพและซื่อสัตย์สุจริต
นอกจากนี้ รัฐบาลของแต่ละประเทศยังสามารถ
ช่วยรักษาและส่งเสริมมาตรฐานที่เหมาะสมและ
นโยบายที่สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้วยการสิ่ง
เสริมการปฏิรูปต่างๆ ที่ทำให้แน่ใจได้ว่ากิจการ
ของภาครัฐมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ทั้งนี้
รัฐบาลที่ยึดถือแนวปฏิบัติฯ นี้มีภารกิจในการ

ปรับปรุงนโยบายภายในประเทศและนโยบายระหว่างประเทศอยู่เสมอๆ โดยมุ่งปรับปรุงสวัสดิการและยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน

บทที่ 1 แนวความคิดและหลักการพื้นฐาน

1. แนวปฏิบัติฯนี้ เป็นข้อเสนอแนะที่ถูกละเลยร่วมกันโดยรัฐบาลประเทศต่างๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบรรษัทข้ามชาติ แนวปฏิบัติฯกำหนดหลักการเบื้องต้นและมาตรฐานของการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายที่บังคับใช้ ทั้งนี้ การดำเนินการของบรรษัทข้ามชาติตามแนวปฏิบัติฯนี้ เป็นความสมัครใจและไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย

2. เมื่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทข้ามชาติขยายขอบเขตกว้างขวางไปทั่วโลก ความร่วมมือของประเทศต่างๆ ก็ควรขยายออกไปด้วย ทั้งนี้ รัฐบาลที่ยึดถือแนวทางปฏิบัติฯ ควรต้องส่งเสริมให้บริษัทข้ามชาติที่ดำเนินธุรกิจการค้าในประเทศของตนปฏิบัติตามแนวปฏิบัติฯ ในประเทศอื่นด้วย โดยพิจารณาตามเงื่อนไขของแต่ละประเทศ

3. การนิยาม "กิจการของบริษัทข้ามชาติ" ให้ชัดเจนไม่ใช่วัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติฯ นี้ แต่โดยทั่วไป "กิจการของบริษัทข้ามชาติ" หมายถึงกลุ่มบริษัทหรือนิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจในประเทศมากกว่าหนึ่งประเทศ และเชื่อมโยงกันหลายรูปแบบ ระดับของความเป็นเอกเทศหรือความเป็นอิสระจากกันของบริษัทข้ามชาติและเครือข่ายอาจจะมีระดับที่แตกต่างๆ กันไป ความเป็นเจ้าของ

กิจการข้ามชาติอาจจะมีเอกชนเป็นเจ้าของหรืออาจจะเป็นภาครัฐหรือเป็นแบบผสมผสานก็ได้ อย่างไรก็ตาม แนวทางปฏิบัตินี้จะใช้กับบริษัททุกแห่งภายในสังกัดหรือภายใต้ร่มของบรรษัทข้ามชาติ (บรรษัทแม่และ/หรือบริษัทลูกที่อยู่ในภายในประเทศ) บริษัทลูกหรือบริษัทในเครือถูกคาดหวังให้ร่วมมือและช่วยกันปฏิบัติตามแนวปฏิบัติฯ นี้ แม้ว่าบริษัทต่างๆ จะมีการกระจายความรับผิดชอบออกไปในลักษณะที่แตกต่างกันก็ตาม

4. แนวปฏิบัติฯ มิได้มุ่งแสดงให้เห็นการปฏิบัติที่แตกต่างของบรรษัทข้ามชาติกับบริษัทในประเทศ แต่แนวปฏิบัติฯ นี้สะท้อนให้เห็นถึงหลักการปฏิบัติที่ดีสำหรับธุรกิจทุกแห่ง ด้วยเหตุนี้ บรรษัทข้ามชาติและบริษัทภายในประเทศจึงถูกคาดหวังให้

ปฏิบัติเหมือนกันตามแนวปฏิบัติที่สามารถใช้ได้
กับทั้งบริษัทข้ามชาติและบริษัทในประเทศ

5. รัฐบาลประเทศต่างๆ ควรช่วยกันส่งเสริมให้มีการเคารพและปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเช่นนี้อย่างกว้างขวางมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้อาจยอมรับได้ว่าธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางอาจไม่มีขีดความสามารถเท่าเทียมกับบริษัทข้ามชาติ อย่างไรก็ตาม รัฐบาลก็ควรส่งเสริมให้บริษัทขนาดเล็กและขนาดกลางเคารพและปฏิบัติตามข้อเสนอแนะต่างๆ ตามแนวปฏิบัตินี้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

6. รัฐบาลประเทศต่างๆ ที่ยึดถือแนวทางปฏิบัติฯ ไม่ควรใช้ทางปฏิบัตินี้เป็นเครื่องมือในการปกป้องอุตสาหกรรมภายในประเทศของตนเอง หรือใช้แนวทางปฏิบัติฯ นี้ในลักษณะที่ก่อให้เกิด

ความสงสัยว่าจะสร้างรายได้เปรียบหรือ
เสียเปรียบให้แก่ประเทศใดประเทศหนึ่งที่บรรษัท
ข้ามชาติเข้าไปลงทุน

7. รัฐบาลประเทศต่างๆ มีสิทธิที่จะกำหนดเงื่อนไข
ในการดำเนินการของบรรษัทข้ามชาติภายใต้เขต
อำนาจของตน แต่ต้องเป็นไปตามกฎหมาย
ระหว่างประเทศ นิติบุคคลต่างๆ ของบรรษัทข้าม
ชาติที่ตั้งอยู่ในประเทศต่างๆ ก็ต้องอยู่ภายใต้
กฎหมายของประเทศนั้นๆ เมื่อบรรษัทข้ามชาติ
แห่งใดต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ขัดแย้งกันของ
ประเทศที่ยึดถือแนวทางปฏิบัติฯ รัฐบาลจะต้องให้
ความร่วมมือมุ่งที่แก้ไขปัญหาด้วยความบริสุทธิ์ใจ

8. รัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่ยึดถือแนวปฏิบัติฯ
จะต้องดำเนินการในเรื่องต่างๆ ด้วยความเข้าใจว่า
เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลที่จะต้องปฏิบัติต่อ

ธุรกิจหรือบริษัทด้วยความเสมอภาค และเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยถือว่าเป็นพันธะผูกพันในลักษณะที่เป็นคำสัญญาระหว่างกัน

9. การใช้กลไกที่เหมาะสมเพื่อยุติข้อพิพาทระหว่างประเทศ อาทิ การใช้อนุญาโตตุลาการเป็นวิธีการหนึ่ง que ใหัเกิดการยุติปัญหาทางกฎหมายระหว่างบรรษัทข้ามชาติกับรัฐบาลของประเทศเจ้าบ้าน

10. รัฐบาลประเทศต่างๆที่ยึดถือแนวทางปฏิบัติฯ ต้องส่งเสริมแนวปฏิบัติฯ และสนับสนุนให้ใช้แนวทางปฏิบัติฯนี้ด้วย โดยรัฐบาลประเทศต่างๆ จะต้องจัดตั้ง "ศูนย์ติดต่อประสานงานระดับชาติ" หรือ National Contact Point เพื่อทำหน้าที่สร้างเวทีการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหา นอกจากนี้

รัฐบาลประเทศต่างๆ ที่ยึดถือแนวปฏิบัติฯ จะต้องมีส่วนร่วมพิจารณาทบทวนและร่วมกำหนดขั้นตอนในการปรึกษาหารือถึงประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตีความแนวปฏิบัติฯ ในสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป

บทที่ 2 นโยบายทั่วไป

บรรษัทข้ามชาติควรคำนึงถึงนโยบายต่างๆ ที่ตนให้ไว้กับประเทศที่เข้าไปดำเนินธุรกิจ และจะนำความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามาพิจารณา ภายใต้หลักการนี้ บรรษัทข้ามชาติควรจะต้อง

1. ช่วยสร้างความเจริญก้าวหน้าทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน
2. เคารพสิทธิมนุษยชนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินกิจการของตน โดยต้องสอดคล้องกับทั้งภารกิจของรัฐบาลและข้อผูกพันระหว่างประเทศด้วย
3. ส่งเสริมให้มีการสร้างความสามารถให้แก่ชุมชนท้องถิ่นผ่านการทำงานแบบร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับชุมชนรวมทั้งธุรกิจท้องถิ่น พร้อมทั้งพัฒนากิจการต่างๆ ของบริษัทในตลาดภายในประเทศและระหว่างประเทศให้สอดคล้องกับการปฏิบัติที่ดีของการทำธุรกิจ

4. ส่งเสริมการลงทุนด้านด้านบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สร้างโอกาสในการจ้างงานให้เกิดขึ้นพร้อมกับโอกาสในการฝึกอบรมให้แก่คนงาน

5. ละเว้นจากการแสวงหาและรับประโยชน์จากข้อยกเว้นใดๆที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม อนามัย ความปลอดภัย แรงงาน ภาษี แรงจูงใจด้านการเงิน หรือประเด็นปัญหาอื่นๆ ที่มีได้รวมอยู่ในเจตนารมณ์ของกฎหมาย หรือกฎระเบียบที่กำหนดไว้

6. สนับสนุนและยึดมั่นในหลักการของบรรษัทภิบาลที่ดี ร่วมพัฒนาและใช้หลักปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติของบรรษัทภิบาลที่ดี

7. พัฒนาและใช้หลักปฏิบัติหรือวิธีปฏิบัติที่กำหนดขึ้นเองและระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดี สร้าง

ความมั่นใจและความไว้วางใจต่อกันระหว่าง
บริษัทข้ามชาติกับสังคมของประเทศที่บริษัท
ดำเนินธุรกิจอยู่

8. ส่งเสริมให้คนงานมีการรับรู้และเข้าใจนโยบาย
ของบริษัทและสามารถปฏิบัติตามนโยบายนั้นๆ
ได้ โดยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งจัดให้มี
โครงการฝึกอบรมต่างๆ

9. เลิกใช้วิธีการเลือกปฏิบัติหรือการลงโทษทาง
วินัยกับคนงานผู้ที่ทำรายงานโดยสุจริตใจเสนอต่อ
ฝ่ายบริหาร ในกรณีที่เหมาะสม คนงานสามารถ
รายงานต่อหน่วยงานรัฐในเรื่องการดำเนินการที่ไม่
เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือขัดต่อแนวทาง
ปฏิบัติฯ หรือ ขัดต่อนโยบายของบริษัทเอง

10. ในกรณีที่เหมาะสม ควรส่งเสริมให้หุ้นส่วน
ทางธุรกิจต่างๆ ยึดหลักจรรยาบรรณทางธุรกิจที่

สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติฯ ครอบคลุมถึง บริษัทที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตของบริษัทข้ามชาติ หรือที่ผลิตป้อนให้กับบริษัทข้ามชาติ เช่น ผู้ผลิตสินค้าหรือชิ้นส่วนและผู้รับเหมาช่วงการผลิตหรือ บริการ

11. ไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองในท้องถิ่นในลักษณะที่ไม่เหมาะสม

บทที่ 3 การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

บริษัทข้ามชาติจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางธุรกิจ โครงสร้างของ บริษัท สถานภาพทางการเงินของบริษัท และผลการดำเนินการของบริษัทที่มีความถูกต้องเชื่อถือได้ อย่างสม่ำเสมอและในระยะเวลาที่เหมาะสม

ข้อมูลข่าวสารที่จะต้องเปิดเผยนี้ เป็นข้อมูล
ข่าวสารของทั้งบริษัท และหากเหมาะสมก็ต้อง
เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้สาธารณชนได้รับรู้
ถึงสายงาน ธุรกิจการค้าต่างๆ รวมทั้งตำแหน่ง
ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของสถานประกอบการของ
บริษัทและบริษัทลูกในเครือ ทั้งนี้ นโยบายเรื่อง
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารควรจะต้องเปิดเผยให้
เข้าใจถึงลักษณะขนาด และตำแหน่งที่ตั้งของ
สถานประกอบการต่างๆ ของบริษัทในเครือ
อย่างไรก็ตาม โดยอาจต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายใน
การจัดทำและเปิดเผยความลับทางธุรกิจ
ตลอดจนข้อวิตกกังวลอื่นๆ ที่อาจจะเป็นข้อมูล
ข่าวสารที่ทำให้บริษัทหรือบริษัทในเครือ
เสียเปรียบในการแข่งขัน

บริษัทข้ามชาติจะต้องมีมาตรฐานสูงในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร งานบัญชีและงานตรวจสอบบัญชี อีกทั้งควรจะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีมาตรฐานสูงในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเงินด้วย ซึ่งรวมทั้งรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและรายงานด้านสังคม หากมีการจัดทำรายงานดังกล่าว บริษัทข้ามชาติควรจะต้องจัดทำรายงานเรื่องมาตรฐานและนโยบายที่กำหนดไว้โดยต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านการเงินและที่ไม่ใช่ด้านการเงิน

บริษัทข้ามชาติจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลพื้นฐาน เช่น ชื่อของบริษัท สถานที่ตั้ง และโครงสร้างของบริษัท ทั้งของบริษัทแม่ และบริษัทลูกในเครือ รวมไปถึงชื่อบริษัท ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ สัดส่วนในการถือหุ้นก็

เปอร์เซ็นต์ ความเชื่อมโยงโดยตรงหรือโดยอ้อมกับ
บริษัทลูก รวมทั้งการถือหุ้นไว้หรือถือหุ้นของกัน
และกันของบริษัทในเครือของบริษัทเดียวกัน

บรรษัทข้ามชาติควรจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ที่เป็นเอกสารดังต่อไปนี้

ก. ผลประกอบการทั้งที่เป็นผลประกอบการทาง
การเงินและผลของการดำเนินการของบริษัท

ข. วัตถุประสงค์ของบริษัท

ค. รายชื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่และสิทธิในการออก
เสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้น

ง. สมาชิกของคณะกรรมการบริษัทและผู้บริหาร
ที่สำคัญๆ รวมถึงคำตอบแทนของบุคคลเหล่านี้

จ. ปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ที่บริษัทได้คาดการณ์เอาไว้
แล้ว

ฉ. ประเด็นปัญหาที่สำคัญๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
คนงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

ช. โครงสร้างและนโยบายของบริษัท

5. บริษัทควรได้รับการส่งเสริมให้มีการสื่อสารกับ
สาธารณชนด้วยการให้ข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม ซึ่ง
รวมไปถึง

ก. ถ้อยแถลงของบริษัทหรือเจตนาารมณัทางธุรกิจ
ที่เตรียมไว้เปิดเผยต่อสาธารณชน ซึ่งครอบคลุมถึง
ข้อมูลข่าวสารเรื่องนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม
จรรยาบรรณทางสังคมของบริษัท และ
จรรยาบรรณที่บริษัทยึดถือ นอกจากนี้ บริษัท
ข้ามชาติต้องเปิดเผยว่า นโยบายดังกล่าวข้างต้น

ได้รับการรับรองเมื่อใด (วัน เดือน ปี) ใช้ในประเทศใดบ้าง และใช้โดยบริษัทหรือกิจการในเครือใดบ้างในแต่ละประเทศที่ใช้ในโยบายนั้นๆ ตลอดจนผลการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวที่สัมพันธ์กับถ้อยแถลงหรือเจตนารมณ์ของบริษัท ซึ่งมีเนื้อหาสาระที่ควรจะต้องสื่อสารกับสาธารณชน

ข. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระบบต่างๆ ที่ใช้เพื่อจัดการกับความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายและปฏิบัติตามสิ่งที่บริษัทได้แถลงไว้ หรือปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางธุรกิจของบริษัท

ค. ข้อมูลข่าวสารว่าด้วยความสัมพันธ์ของบริษัทกับคนงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ

บทที่ 4 การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์

ภายใต้กรอบของการบังคับใช้กฎหมาย
กฎระเบียบ แรงงานสัมพันธ์ และวิธีการจ้างงาน
บรรษัทข้ามชาติควรจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ก) เคารพสิทธิของคนงานในการมีตัวแทนโดย
สหภาพแรงงาน รวมทั้งตัวแทนในรูปแบบอื่น และ
เคารพสิทธิในการเข้าร่วมในการเจรจาต่อรอง
อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นการเจรจาต่อรอง
ระหว่างบุคคลหรือกับสมาคมนายจ้าง โดยมี
จุดประสงค์ที่จะบรรลุข้อตกลงในเรื่องสภาพการ
จ้างงาน

ข) ช่วยไม่ให้เกิดการใช้แรงงานเด็ก

ค) ช่วยขจัดการบังคับใช้แรงงาน หรือแรงงาน
บังคับในทุกรูปแบบ

ง) ไม่เลือกปฏิบัติต่อคนงานในการจ้างงานหรืออาชีพ เนื่องจาก เชื้อชาติ สีผิว เพศ ความเชื่อทางศาสนา ความคิดเห็นทางการเมือง ความเป็นชนชาติส่วนหนึ่งส่วนใดของประเทศ หรือภูมิหลังทางสังคม นอกเสียจากว่า จะเป็นกรณีที่คนงานมีลักษณะพิเศษที่กำหนดไว้โดยนโยบายของรัฐบาล ซึ่งระบุส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกันของโอกาสในการจ้างงานหรือที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดเฉพาะสำหรับงานบางตำแหน่งที่ต้องมีคุณสมบัติพิเศษจริงๆ

2. ก) อำนวยความสะดวกให้ตัวแทนของคนงานซึ่งอาจจำเป็นต้องช่วยพัฒนาให้เกิดผลสำเร็จในการทำข้อตกลงสภาพการจ้าง

ข) ให้ข้อมูลข่าวสารที่มีความจำเป็นแก่ตัวแทน
ของคณงานเพื่อให้เกิดการเจรจาต่อรองอย่างมี
ความหมายในเรื่องที่ว่าด้วยสภาพการจ้าง

ค) ส่งเสริมให้เกิดการปรึกษาหารือและความ
ร่วมมือระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างและตัวแทนของ
คณงานในเรื่องต่างๆ ที่มีทั้งสองฝ่ายให้
ความสำคัญ

3. ให้ข้อมูลข่าวสารแก่คณงานและตัวแทนของ
คณงาน เพื่อให้พวกเขาได้รับรู้ถึงผลดำเนินการ
ของบริษัทที่แท้จริงและมีความเที่ยงธรรม ทั้ง
ข้อมูลบริษัทในเครือหรือของข้อมูลของทั้งบริษัท
ในกรณีที่เหมาะสม

4. ก) ปฏิบัติตามมาตรฐานการจ้างงานและ
แรงงานสัมพันธ์ที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานของนายจ้าง
ในประเทศเจ้าบ้าน

ข.) บริษัทต้องทำให้แน่ใจว่า บริษัทมีดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเพียงพอในเรื่องมาตรการด้านสุขภาพและความปลอดภัย

5. ในการดำเนินการของบริษัทข้ามชาติหรือของกิจการในเครือ ควรจะต้องจ้างบุคลากรในท้องถิ่น และจัดการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะของแรงงาน โดยร่วมมือกับตัวแทนของแรงงาน และหากเหมาะสม ควรร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วย

6. เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการของบริษัทข้ามชาติและกิจการต่างๆ ในเครือที่น่าจะมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงาน โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดการปิดกิจการของบริษัท ซึ่งเกิดการ "เลิกจ้าง" ersonnel จำนวนมาก ให้บริษัทจะต้องแจ้งให้

ตัวแทนของคนงานรับทราบก่อนล่วงหน้าว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับจ้างงาน และหากเหมาะสม ก็ต้องแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบล่วงหน้าด้วยเช่นกัน และให้ความร่วมมือกับตัวแทนของคนงานและหน่วยงานของรัฐ เพื่อที่จะลดผลกระทบด้านลบที่จะเกิดขึ้นให้น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาเงื่อนไขเฉพาะของในแต่ละกรณี น่าจะเป็นการเหมาะสม หากฝ่ายบริหารของบริษัทข้ามชาติหรือกิจการของบริษัทในเครือสามารถแจ้งให้คนงานทราบล่วงหน้าก่อนที่จะมีการตัดสินใจขั้นสุดท้ายได้ นอกจากนี้ อาจหาวิธีการอื่นเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันอย่างมีความหมายและลดผลกระทบด้านลบจากการตัดสินใจดังกล่าวของบริษัท

7. ในบริบทของการเจรจาต่อรองอย่างแท้จริงกับตัวแทนคนงานเกี่ยวกับสภาพการจ้าง หรือว่าในระหว่างที่คนงานกำลังใช้สิทธิการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นสหภาพแรงงาน บริษัทจะไม่ข่มขู่คุกคามว่าจะโยกย้ายส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหน่วยการผลิตหรือหน่วยบริการทั้งหน่วยออกไปจากประเทศที่เกิดกรณีขึ้น หรือไม่โยกย้ายคนงานจากกิจการหนึ่งใดของบริษัทข้ามชาติไปทำงานในกิจการอื่นใดในเครือในประเทศอื่นๆ เพื่อใช้อิทธิพลที่ไม่เป็นธรรมต่อการเจรจาต่อรอง หรือไม่สร้างอุปสรรคขัดขวางการใช้สิทธิของคนงานในการรวมตัวจัดตั้งเป็นสหภาพแรงงาน

8. ให้ตัวแทนที่มีอำนาจของคนงานทำการเจรจาในการเจรจาต่อรองร่วมหรือในการเจรจาต่อรองในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างฝ่าย

ลูกจ้างกับฝ่ายบริหาร รวมทั้งเปิดโอกาสให้ทั้งสองฝ่ายปรึกษาหารือในเรื่องอื่นใดที่มีความสำคัญ โดยตัวแทนลูกจ้างกับตัวแทนของฝ่ายบริหารที่ได้รับมอบหมายและมีอำนาจเต็มในการตัดสินใจในประเด็นดังกล่าว

บทที่ 5 สิ่งแวดล้อม

ภายใต้กรอบของกฎหมาย กฎระเบียบ และการบริหารประเทศ ที่บรรษัทข้ามชาติเข้าไปทำธุรกิจ และโดยคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หลักการ จุดประสงค์ และมาตรฐานต่างๆ บรรษัทข้ามชาติควรจะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นที่จะต้องพิทักษ์สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และอนามัยของสาธารณชน ซึ่งโดยทั่วไปควรจะต้องทำกิจกรรมด้านธุรกิจในลักษณะที่ช่วยให้

บรรลุปเป้าหมายที่กว้างไกลกว่านั้นคือช่วยให้เกิด
การพัฒนาที่ยั่งยืน บรรษัทข้ามชาติควรจะ

1.สถาปนาและรักษาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
ที่เหมาะสมกับบรรษัท ซึ่งจะรวมถึง

ก) ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบจากกิจการของตน
ทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และความปลอดภัย
จะต้องจัดเก็บรวบรวมและทำการประเมินอย่างดี
เพียงพอและเหมาะสมกับช่วงจังหวะเวลา

ข) กำหนดจุดประสงค์ที่วัดได้ และหากเหมาะสม
ต้องกำหนด เป้าหมายเพื่อปรับปรุงการรักษา
สิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้ง
ทบทวนเป็นระยะว่า จุดประสงค์ที่กำหนดไว้นั้นยัง
สอดคล้องอยู่หรือไม่อย่างไร

ค) ติดตามตรวจสอบความคืบหน้าที่มุ่งให้บรรลุจุดประสงค์หรือเป้าหมายทางด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ความปลอดภัย

2. พิจารณาเรื่องค่าใช้จ่าย ความลับทางการค้า และการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ก) ให้ข้อมูลข่าวสารแก่สาธารณชนและคนงานอย่างเพียงพอและทันเวลา ในเรื่องกิจกรรมทางธุรกิจที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ซึ่งควรรวมถึงรายงานความคืบหน้าในการปรับปรุงมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม

ข) สื่อสารและหารือกันให้เพียงพอและทันเวลากับชุมชนต่างๆที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยและความปลอดภัย และผลกระทบจากการดำเนินการของบริษัทข้ามชาติ

3. ในกระบวนการตัดสินใจ ควรจะต้องประเมิน และหาทางแก้ไขปัญหาผลกระทบที่คาดการณ์ไว้ แล้วว่าจะเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความปลอดภัย อันเกิดมาจากกระบวนการผลิต จากตัวสินค้าและบริการของบริษัทข้ามชาติ ในกรณีที่การดำเนินการของบริษัทข้ามชาติอาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยและความปลอดภัย และในกรณีที่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ จะต้องเตรียมทำรายงานการประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

4. ในกรณีที่มีความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความเข้าใจทั้งทางวิทยาศาสตร์และทางเทคนิค หากมีเงื่อนไขหรือปัจจัยที่อาจทำ ความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อม ก็ จะต้องคำนึงถึงสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของมนุษย์ โดยไม่อ้างเหตุผลความไม่

แน่นอนทางวิทยาศาสตร์เพื่อเลื่อนการใช้
มาตรการป้องกันหรือลดความเสียหายที่อาจจะ
เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม

5. ต้องมีแผนป้องกัน ลดความสูญเสีย และ
ควบคุมความเสียหายร้ายแรง และความเสียหาย
ต่อสุขภาพอนามัย จากการดำเนินการของบริษัท
ข้ามชาติ ซึ่งรวมถึง อุบัติเหตุและกรณีเหตุฉุกเฉิน
และยังควรจะต้องมีกลไกในการจัดทำรายงานโดย
ทันทีให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

6. ต้องแสวงหารูปแบบและวิธีการปรับปรุงการ
ดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทข้ามชาติ
และหากเหมาะสม ก็ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรม
ต่างๆ ดังนี้

ก) เลือกใช้เทคโนโลยีและขั้นตอนการดำเนินการ
ในทุกส่วนของบริษัทข้ามชาติ ที่สะท้อนถึง

มาตรฐานของการดำเนินการรักษาสิ่งแวดล้อม ใน
ส่วนที่ดำเนินการได้ดีที่สุดของบริษัท

ข) ในส่วนของการพัฒนาสินค้าหรือการใช้บริการ
ที่ยังไม่เห็นผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม ก็ต้อง
ให้แน่ใจว่า เป็นสินค้าและบริการที่ใช้ได้ตาม
จุดประสงค์ด้วยความปลอดภัย ใช้พลังงานและ
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า สามารถนำ
กลับมาใช้ใหม่ได้อีก สามารถนำวัสดุไปหมุนเวียน
ผลิตใหม่ได้อีก สามารถนำไปกำจัดได้อย่าง
ปลอดภัย

ค) ส่งเสริมให้ลูกค้าของบริษัทข้ามชาติมีความ
รับรู้สูงขึ้นในเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในการใช้
สินค้าและบริการของบริษัทข้ามชาติ

ง) ค้นคว้าวิจัยวิธีการปรับปรุงการดำเนินการด้าน
การรักษาสิ่งแวดล้อมของบริษัทข้ามชาติในระยะ
ยาว

7. จัดการศึกษาและอบรมแก่คนงานอย่างเพียงพอในเรื่องสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดเก็บหรือขนย้ายวัสดุอันตราย การป้องกันอุบัติเหตุที่มีทำสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจัดการศึกษาและฝึกอบรมในเรื่องของการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปด้วย เช่น ในเรื่องของการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระเบียบขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ และเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม

8. สนับสนุนการพัฒนานโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความหมาย มีประสิทธิภาพและประหยัดค่าใช้จ่าย ตัวอย่างเช่น นโยบายสาธารณะที่มุ่งสร้างความเป็นหุ้นส่วนกันในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน หรือ โครงการที่ริเริ่มขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มพูนความตระหนักต่อการรักษาและปกป้องสิ่งแวดล้อม

บทที่ 6 การต่อต้านการให้สินบน

บรรษัทข้ามชาติไม่ควรเสนอ สัญญา หรือเรียกรับสินบน ทั้งทางตรงและทั้งอ้อม หรือซื้อได้เปรียบใดๆ ที่ไม่มีสิทธิจะได้เพื่อรักษาความได้เปรียบทางธุรกิจหรือซื้อได้เปรียบที่ไม่สมควร บรรษัทข้ามชาติไม่ควรถูกร้องขอหรือถูกคาดหวังว่าจะให้สินบนรวมทั้งซื้อได้เปรียบใดๆ ที่ไม่มีสิทธิจะได้ บรรษัทข้ามชาติควรจะ

1. ไม่เสนอ หรือ ไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกร้องใดๆ ให้จ่ายเงินสินบนส่วนหนึ่งส่วนใดแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพนักงานบริษัทที่เป็นหุ้นส่วนธุรกิจ นอกจากนี้ยังไม่ควรใช้วิธีการจ้างเหมาช่วง หรือใช้ใบสั่งซื้อสินค้าหรือบริการหรือใช้ข้อตกลงว่าจ้างที่ปรึกษาด้วยวิธีการจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือจ่ายให้พนักงานบริษัทหุ้นส่วนธุรกิจ

หรือจ่ายให้แก่ญาติหรือผู้ร่วมงานที่เป็นหุ้นส่วน
ธุรกิจ

2. ดำเนินการให้แน่ใจว่า ค่าตอบแทนของตัวแทน/
นายหน้า อยู่ในจำนวนหรือในอัตราที่เหมาะสม
และต้องเป็นการให้บริการที่ชอบธรรมเท่านั้น ใน
กรณีที่เกี่ยวข้องกัน ก็ควรจะต้องจัดทำบัญชี
รายชื่อของตัวแทน/นายหน้าที่ว่าจ้างไว้เพื่อการทำ
ธุรกรรมกับหน่วยงานของรัฐหรือกับรัฐวิสาหกิจ
โดยที่จะต้องเปิดเผยบัญชีรายชื่อของตัวแทน/
นายหน้าดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

3. เพื่อความโปร่งใสของกิจกรรมต่างๆ ที่
ดำเนินการเพื่อต่อต้านการติดสินบนและการ
กรรโชกทรัพย์ บริษัทควรต้องการแถลงต่อ
สาธารณชนว่าตนต่อต้านสินบนและการกรรโชก
ทรัพย์ พร้อมกับเปิดเผยระบบการบริหารของ
บริษัทที่ดำเนินการในเรื่องนี้ นอกจากนี้ บริษัท

ข้ามชาติยังต้องเปิดโอกาสให้มีประชุมแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นอย่างเปิดเผยกับสาธารณชน เพื่อ
ส่งเสริมให้เกิดการรับรู้และความร่วมมือกันในการ
ต่อสู้และต่อต้านสินบนและการกรรโชกทรัพย์

4. ส่งเสริมให้คนงานรับรู้และปฏิบัติตามนโยบาย
ของบริษัทข้ามชาติในการต่อต้านสินบนและการ
กรรโชกทรัพย์ โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารว่า
ด้วยนโยบายนี้ และให้ข้อมูลผ่านโครงการ
ฝึกอบรมต่างๆ รวมทั้งระเบียบขั้นตอนการลงโทษ
ทางวินัย

5. ใช้ระบบควบคุมการบริหารที่ไม่ส่งเสริมการให้
หรือรับสินบน หรือวิธีปฏิบัติอื่นๆ ที่ทุจริต อีกทั้งยัง
ต้องมีวิธีการทางด้านการเงินอื่นๆ ด้วย การ
คำนวณภาษีและการตรวจสอบบัญชี เพื่อป้องกัน
มิให้เกิดการทำชำระเงินแบบ”นอกบัญชี”หรือ”
บัญชีลับ”หรือการจัดทำเอกสารที่ไม่ถูกต้องหรือไม่
สุจริตเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง

6. ไม่บริจาดเงินโดยมิชอบด้วยกฎหมายให้แก่ผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเพื่อตำแหน่งทางการเมือง หรือให้แก่พรรคการเมืองหรือองค์กรการเมืองอื่นๆ โดยการบริจาดเงินควรจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายและที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณชน อีกทั้งยังควรรายงานไปยังฝ่ายบริหารระดับอาวุโสหรือระดับสูงขึ้นไปให้ได้รับรู้

บทที่ 7 สิทธิประโยชน์ของผู้บริโภค

เมื่อต้องดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภค บรรษัทข้ามชาติควรจะต้องดำเนินการตามวิธีปฏิบัติที่ดีและเป็นธรรมทางธุรกิจ ทางการตลาด และในการโฆษณา อีกทั้งยังควรดำเนินการตามขั้นตอนอย่างสมเหตุสมผล เพื่อให้แน่ใจว่า สินค้าและบริการของบรรษัทข้ามชาตินั้น มีคุณภาพและ

มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
บรรษัทข้ามชาติควรจะต้อง

1. ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่า สินค้าหรือบริการ
ของบรรษัทได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด
หรือตามที่ได้ตกลงกับผู้ซื้อไว้ทุกประการ เพื่อ
สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค
ซึ่งรวมทั้งมีค่าเตือนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและ
ความปลอดภัยของตัวสินค้า ตลอดจนฉลากสินค้า
ที่ต้องให้ข้อมูลตามที่กฎหมายกำหนด

2. บรรษัทข้ามชาติจะต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องและ
ชัดเจนเกี่ยวข้องกับส่วนประกอบ วิธีการใช้อย่าง
ปลอดภัย การบำรุงรักษา การเก็บรักษา และ
วิธีการขจัดส่วนที่เหลือหรือหีบห่อ โดยให้ข้อมูลที่
มากเพียงพอ ตามความเหมาะสมของตัวสินค้า

หรือบริการ เพื่อให้ผู้บริโภครู้สึกสามารถตัดสินใจโดยมี
ข้อมูลประกอบการพิจารณา

3. ให้มีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพและมีความ
โปร่งใสในการแก้ไขปัญหาที่มีผู้บริโภคร้องเรียน
และช่วยให้เกิดข้อยุติที่เป็นธรรมและทันการณต์ต่อ
กรณีพิพาทที่เกิดขึ้น โดยไม่ก่อให้เกิดค่าใช้จ่าย
หรือภาระโดยไม่สมควรแก่ผู้บริโภค

4. ไม่แสดงตัวว่าเป็นตัวแทน หรือละเว้นการแสดง
ตัวว่าเป็นตัวแทน ไม่กระทำการในลักษณะอื่นใด
ที่เป็นการหลอกลวง สร้างความเข้าใจผิด ปลอม
แปลง หรือไม่เป็นธรรม

5. เคารพความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค พร้อมกับ
ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนตัวของผู้บริโภคด้วย

6. ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่และในลักษณะที่โปร่งใสกับเจ้าหน้าที่ของทางการในการป้องกันหรือในการขจัดภัยอันตรายที่คุกคามอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค ที่เกิดจากการบริโภคหรือใช้สินค้าหรือบริการของบรรษัทข้ามชาติ

บทที่ 8 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บรรษัทข้ามชาติ ควรจะ

1. ดำเนินการเพื่อให้แน่ใจได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ของบรรษัท สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศเจ้าบ้าน และหากเหมาะสม ก็ควรจะต้องช่วยพัฒนา

ขีดความสามารถในเชิงนวัตกรรมทั้งในระดับ
ท้องถิ่นและระดับชาติของประเทศเจ้าบ้าน

2. ในระหว่างการดำเนินธุรกิจการค้า บรรษัทข้าม
ชาติควรจะต้องปรับใช้วิธีการที่เอื้ออำนวยให้เกิด
การถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้อย่างรวดเร็ว
และต้องให้ความคุ้มครองต่อสิทธิในทรัพย์สินทาง
ปัญญาด้วย

3. เมื่อใดที่เหมาะสม บรรษัทข้ามชาติควรจะทำ
การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใน
ประเทศเจ้าบ้าน เพื่อตอบสนองความต้องการ
ทางการตลาดของท้องถิ่น พร้อมกับว่าจ้าง
บุคลากรในประเทศเจ้าบ้าน ให้ทำงานที่มีการ
สร้างเสริมขีดความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี และส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม

บุคลากรเหล่านี้ โดยคำนึงถึงความต้องการในเชิงพานิชย์ด้วย

4. เมื่อให้สิทธิบัตรในการใช้ทรัพย์สินทางปัญญาหรือในการถ่ายทอดเทคโนโลยี ก็ควรจะตั้งดำเนินการกำหนดเงื่อนไขและค่าสิทธิบัตรที่สมเหตุสมผล และช่วยให้เกิดการพัฒนาในระยะยาวในประเทศเจ้าบ้าน

5. เมื่อใดที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ในเชิงพานิชย์ควรจะพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น สถาบันวิจัยในภาครัฐ และเข้าร่วมในโครงการค้นคว้าวิจัยแบบโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับอุตสาหกรรมในท้องถิ่นหรือสมาคมอุตสาหกรรมในประเทศเจ้าบ้าน

บทที่ 9 การแข่งขัน

ภายใต้กรอบของการบังคับใช้กฎหมายและกฎระเบียบของรัฐ บรรษัทข้ามชาติที่ดำเนินธุรกิจ
ในเชิงการแข่งขัน ควรจะ

1. ไม่ทำข้อตกลงใดๆ หรือดำเนินการตามข้อตกลง
ใดๆ ที่เป็นการต่อต้านการแข่งขัน โดยร่วมมือกัน
บรรษัทข้ามชาติด้วยกันหรือบริษัทอื่นๆ โดยใช้
วิธีการดังต่อไปนี้

ก) กำหนดราคาตายตัวเพื่อขจัดคู่แข่ง

ข) เข้าร่วมประกวดราคาโดยไม่สุจริตยุติธรรม (ฮั้ว)

ค) สร้างข้อจำกัดต่อจำนวนผลผลิตหรือระบบ
โควต้า หรือ

ง) แบ่งหรือแยกส่วนแบ่งตลาดเพื่อครองตลาด
กันเอง โดยแบ่งผู้บริโภคน ผู้ผลิตสินค้าหรือ ชิ้นส่วน
ป้อนให้ แบ่งเขตพื้นที่ในเชิงการตลาด หรือ แบ่ง
สายธุรกิจการค้า

2. ดำเนินธุรกิจการค้าและกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ
ให้สอดคล้องกับกฎหมายส่งเสริมการแข่งขัน
(กฎหมายต่อต้านการผูกขาด) โดยคำนึงถึงเขต
อำนาจของการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งปล่อยให้เกิด
การผูกขาด ซึ่งเป็นผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจ

3. ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กำลังดูแล
ด้านการแข่งขันทางธุรกิจตามขอบเขตทาง
กฎหมายของประเทศนั้นๆ โดยปฏิบัติตามกฎหมายที่
บังคับใช้และมาตรการป้องกันการผูกขาดที่
เหมาะสม และตอบสนองอย่างสมบูรณ์และ
รวดเร็วในการให้ข้อมูลเมื่อถูกร้องขอ

4. ส่งเสริมให้คนงานเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบายการแข่งขันทางธุรกิจ (ป้องกันการแข่งขัน)

บทที่ 10 การเสียภาษี

การคำนวณและการชำระภาษีอย่างถูกต้องมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะบรรษัทข้ามชาติจะต้องช่วยในด้านการเงินการคลังของภาครัฐในประเทศเจ้าบ้าน โดยชำระภาษีตรงตามกำหนดตามภาระของบรรษัทข้ามชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรษัทข้ามชาติควรจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎระเบียบที่ว่าด้วยเรื่องภาษีอากรในทุกประเทศที่เข้าไปดำเนินธุรกิจ และยังคงพยายามอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างครบถ้วน และตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและ

กฎระเบียบในเรื่องภาษี ทั้งนี้รวมถึงการปฏิบัติ
ตามมาตรการต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่รัฐจำเป็นต้องใช้
เช่น การให้ข้อมูลที่ถูกต้องและจำเป็นต่อการ
กำหนดอัตราภาษีที่ทางบริษัทข้ามชาติจะต้อง
ชำระ ในการประเมินชำระส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ
ดำเนินธุรกิจการค้าของบริษัทข้ามชาติ และการ
โอนรายได้ (ไปยังบริษัทแม่และบริษัทอื่นๆ) โดยใช้
หลักการประเมินแบบคอยกำกับดูแลให้เป็นไป
ตามกฎหมายและกฎระเบียบ

บรรณานุกรม

เอกสารภาษาอังกฤษ

OECD Guidelines for Multinational
Enterprises (www.oecd.org)

เอกสารภาษาไทย

เอกสารคู่มือ แนวทางปฏิบัติต่อบรรษัทข้ามชาติ
โดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและ
การพัฒนา จัดทำโดย คณะกรรมการที่ปรึกษา
ฝ่ายสหภาพแรงงานขององค์การเพื่อความร่วมมือ
ทางเศรษฐกิจและการพัฒนา

Guidelines

OECD